ननुकिमेवंपरमेश्वरभजनेनअज्ञानकल्पितभयस्यज्ञानैकनिवर्त्यत्वादित्याशंक्याह भयमिति यतोभयंतन्माययाभवेत् अतोबुधोबुद्धिमान्तमेषाभजेत् ननुभयंदेहाद्यभिनिवेशतोभवति सचदेहाहंकारतः सतुस्वरूपास्मरणात् किमत्रतस्यमायाकरोतिअतआह ईशादपेतस्येति ईशविमुखस्यतन्माययाऽस्मृतिः भगवतःस्वरूपास्फूर्तिस्ततोविपर्ययोदेहोऽस्मीतिततोद्वितीयाभिनिवेशाद्भयंभवति एवंहिप्रसिद्धंलौकिकीष्वपिमायासु उक्तंचभगवतादैवीह्येषागुणमयीममममायादुरत्यया मामेवयेप्रपद्यंतेमायामेतांतरंतितइति एकयाअव्यभिचारिण्याभक्त्याभजेत् किंच गुरुदेवतात्मागुरुरेवदेवता ईश्वरःआत्माप्रेष्ठश्चयस्य तथादृष्टिःसन्नित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ननुविषयविक्षिप्तचित्तस्यकुतोऽव्यभिचारिणीभक्तिःसंभवति कुतस्तरामभयम् तत्रनतावद्विषयोनामवास्तवोऽस्ति किंतुमनोविलासमात्रम् अतोमनोनियमनेनभजनादभयंस्यादित्याह अविद्यमानोपीति द्वयः द्वैतप्रपंचःध्यातुः पुंसः

भयंद्वितीयाभिनिवेशतःस्यादीशादपेतस्यविपर्ययोऽस्मृतिः ॥ तन्माययाऽतोबुधआभजेत्तंभक्त्यैकयेशंगुरुदेवतात्मा ॥ ३७ ॥ अविद्यमानोऽप्यवभातिहिद्वयोध्यातुर्धियास्वप्नमनोरथौयथा ॥ तत्कर्मसंकल्पविकल्पकंमनोबुधोनिरुंध्यादभयंततःस्यात् ॥ ३८ ॥ शृण्वन्सुभद्राणिरथांगपाणेर्जन्मानिकर्माणिचयानिलोके ॥ गीतानिनामानितदर्थकानिगायन्विलज्जोविचरेदसंगः ॥ ३९ ॥ एवंव्रतः स्वप्रियनामकीर्त्याजातानुरागोद्रुतचित्तउच्चैः ॥ हसत्यथोरोदितिरौतिगायत्युन्मादवन्नृत्यतिलोकबाह्यः ॥ ४० ॥

धियामनसास्वप्नश्चमनोरथश्चयथेत्यर्थः तत्तस्मात् कर्माणिसंकल्पयतिविकल्पयतिचयन्मनस्तन्निरुंध्यात् नियच्छेत् ततश्चैकयाभक्त्याभजनादभयंस्यादित्यर्थः ॥ ३८ ॥ एतदत्यंताशक्यमित्याशंक्य सुगमंमार्गमाह शृण्वन्निति तदर्थकानितान्येवजन्मानिकर्माणिच अर्थोयेषांतानि एतान्यपिसाकल्येनज्ञातुमशक्यानीत्याशंक्याह यानिलोकेप्रसिद्धानितानिशृण्वन्गायंश्चविचरेत्असंगोनिस्पृहः ॥ ३९ ॥एवंभजतः संप्राप्तप्रेमलक्षणभक्तियोगस्यसंसारधर्मातीतांगतिमाह एवमिति एवंव्रतंवृत्तंयस्यसः स्वप्रियस्यहरेर्नामकीर्त्याजातोऽनुरागःप्रेमयस्यसःअतएवद्रुतचित्तः श्लथद्धृदयः कदाचिद्भक्तपराजितंभगवंतंआकलय्योच्चैर्हसति एतावंतंकालमुपेक्षितोऽस्मीतिरोदिति अत्यौत्सुक्याद्रौतिक्रोशति अतिहर्षेणगायति जितंजितमितिनृत्यति किंदांभिकवत्परान्प्रतिप्रकाशयितुम् न उन्मादवत्ग्रहगृहीतवत् लोकबाह्यःविवशः ॥ ४० ॥